

Академик ЗОРАН ЛАКИЋ

СКИЦА ЗА НАУЧНИ ПОРТРЕТ АКАДЕМИКА ВЛАЈКА БРАЈИЋА

Настављајући уходану традицију разнородних научних трибина ЦАНУ, данас смо се окупили да саслушамо бесједу академика Влајка Брајића на тему *Прошлости хуманизма и права и будућности човјека*. Као што ће се то из даљег излагања видјети, одабрана тема одговара ширини научних преокупација и свестраног научног дјела академика Влајка Брајића.

Академик Влајко Брајић је познато и признато име у свијету правне науке. Не само на простору садашње Југославије. Теоретичар и практичар у својој области, одавно је препознат и као такав ангажован у области права.

Задовољство ми је да га представим вама, поштоване колеге, као и широј јавности.

Рођен је 1939. године у Липову код Колашина. Гимназију је завршио 1958, а Правни факултет у Београду 1962. године. Докторирао је 1971. године, такође у Београду на теми *Проблеми запошљавања у условима технолошког процеса*. Тиме је широм отворио врата за успјешну каријеру универзитетског наставника. Године 1978. изабран је за доцента на Правном факултету у Београду, а 1983. за редовног професора - за предмет *Радно право са социологијом рада*. Предложио је увођење и сачинио наставни програм за предмет - Међународно право, који такође предаје. Такође је ангажован на последиједипломској настави и одбранама магистарских и докторских радова у свим већим универзитетским центрима претходне Југославије - Скопљу, Сарајеву, Загребу, Љубљани и др. Од 1974. године предаје и на Правном факултету у Подгорици. Студијски је боравио у САД, Пољској, Скандинавији и Енглеској. По позиву је предавао на више познатих европских универзитета.

На основу изложеног, лако је запазити како се развијао и стварао овај угледни универзитетски наставник, кога ће многе генерације студената

запамтити као врсног педагога и научног радника широког стваралачког замаха. Универзитетску професорску каријеру пратио је и употпуњавао његов рад у области науке, па је 1993. године биран за ванредног члана ЦАНУ, а 2000. године за редовног члана ове престижне институције у области науке и умјетности.

Брајићево научно дјело је импресивно и разноврсно. Објавио је више књига, од којих су неке доживјеле шест издања а друге превођене на свјетске језике. Навешћемо оне најзначајније - редом како су настајале: *Радно право у пракси*; *Радно право*; *Радно право и радни односи у Југославији*; *Проблеми зајошљавања и социјална заштитија у условима тјржшине привреде (коаутор)*; *Зајошљавање и социјални проблеми (коаутор - сарадник)*; *Зборник конвенција и прејорука* и др.

Објавио је и преко 250 стручних и научних радова - у земљи и иностранству - у којима изучава најсуптилније друштвене односе.

Како у настави тако и у науци доминира дисциплина радног права, коју академик Брајић посматра и изучава и са филозофског аспекта. Зато ће ући и у анализу рада - како с аспекта креације тако исто и с аспекта деструкције. Истраживања у овој области довела су га до тема и резултата који се тичу технолошких промјена и њиховог утицаја на живот уопште и посебно за живот радника као стваралаца људског добра.

Општа анализа наведених и других научних радова академика Влајка Брајића показује да се он као стваралац није поводио за помодним концепцијама. Напротив. Самостално је упорно трагао, често остајао усамљен или у мањини - у иновацијама и концепцијама. Али како је пјесник рекао - вријеме је најбоље решето - оно је потврђивало исправност његових ставова, па се данас сматра најистакнутијим професором на простору претходне Југославије у области своје најуже наставне и научне дисциплине. Његова мисао је чиста, ријеч јасна, промишљена и одмјерена. Руководеће начело да наука није естрада, већ упорни рад у миру и тишини - обезбиједило му је уважавање и од стране опонената.

Посебно желим да нагласим стваралачки ангажман академика Влајка Брајића на пројектима у ЦАНУ и у Црној Гори. Његова истраживања у области аутономног права, обичаја и значајних извора права у Црној Гори саопштена су на научним скуповима и објављена у тематским зборницима радова. Академик Влајко Брајић је руководио пројекта ЦАНУ - *Обичаји и морал, правна и дружа правила у Црној Гори* и председник Одбора за правне и политичке науке.

Академик Влајко Брајић је и активни судионик друштвеног живота. Поред функција на матичном факултету, као што су шеф катедре за јавно право и политичке науке, продекан је и председник Наставно-научног вијећа и председник Управног одбора Правног факултета. Обављао је и дужност замјеника председника Савјета Универзитета у Београду. Био је судија Републичког суда удруженог рада, председник Комисије за међународно право при Правном савјету Савезног секретаријата за

иностране послове, члан Правног савјета и предсједник Социјалног савјета Савезне владе, предсједник Одбора за друштвене науке републичког Министарства за науку. Као члан југословенске делегације учествовао је на засједањима Међународне конференције рада (1982-1987).

Његов рад и научни резултати значајно су вредновани и општепризнати, што се може видјети и на основу сљедећих података: добитник је Плакете студената Београдског универзитета 1970. године, Плакете Београда 1984, члан је Научног друштва Србије 1996, редовни члан Академије наука, Југословенског удружења за теорију и праксу Привредног и међународног привредног права, члан Међународног редакцијског савјета Међународне правне енциклопедије у Њујорку - од 1990. до данас и др.

Академик Влајко Брајић није почињао као вундеркинд. То припада умјетности. Наука тражи рад. И он се није штедио. Научни резултати су му отворили врата ЦАНУ. Они су га и препоручили и обавезали за ову академску бесједу на тему о прошлости хуманизма и права и будућности човјека, коју ћемо са задовољством саслушати.

